

DEN POSTDOKTORALA SITUATIONEN FÖR GENUSDOKTORER

– vad händer efter festen?

Under G19 arrangerade SGF:s doktorand- och postdoktornätverk ett panel-samtal med titeln *Vad händer efter festen? Reflektioner över den postdoktorala situationen för disputerade i genusvetenskap*. I panelen medverkade Lovise Haj Brade (Mittuniversitetet), Mia Liinason (Göteborgs universitet), Anna Lundberg (Linköpings universitet) och Ann Werner (Södertörns högskola). Moderationer för panelen var nätverkets Amund Rake Hoffart (Örebro universitet) och Anna Olovsson Lööv (Mittuniversitetet). Syftet med detta samtal var att med utgångspunkt i panelens samlade kunskap få en bild av *vad vi vet* om disputerade i genusvetenskap, samt *vad vi vill veta* om genusdoktorers postdoktorala situation. I denna korta krönika lyfter vi delar av detta samtal och formulerar tre teman – anställning, arbetsvillkor och arbetsmiljö, samt nätverk – som vi önskar ökad kunskap om.

Samtalet

År 2005 disputerade den första genusdoktoranden i Sverige på Tema Genus i Linköping. Sedan dess har ett 50-tal doktorander disputerat i genusvetenskap/ Tema Genus, vid sammanlagt åtta lärosäten (Göteborg, Linköping, Lund, Stockholm, Södertörn, Umeå, Uppsala, Örebro). Antalet genusdoktorer har nu blivit ansevärt, men vart tar de alla vägen efter genomförd disputation?

Tillvaron efter disputationen präglas ofta av ovisshet. Osäkra anställningar och otydliga karriärvägar utgör generella utmaningar för nydisputerade i alla ämnen. Men, vilka utmaningar ställs en filosofie doktor i genusvetenskap inför, och skiljer sig genusvetares utmaningar och förutsättningar från disputerade i andra ämnen? Detta är högaktuella frågor inte endast för nydisputerade utan också för genusvetenskapen som disciplin. Under samtalet beskrevs genusvetenskapens tvärvetenskaplighet som ”rveeggad”; ämnet genusvetenskap upplevdes ge en specifik erfarenhet, samtidigt som den specifika kunskapen som disputerade i

genusvetenskap besitter inte självklart värderades i tjänstetillsättningar i genusvetenskapliga miljöer. Upplevelsen var att tjänster ofta tillsattes med sökanden med doktorsexamen i andra ämnen. Från disputerade i genusvetenskap i publiken lyftes prekariseringen och det starka narrativet om att ”det tar två år [efter disputation], efter det löser det sig”, och att den dominerande berättelsen om att ”det går över” upprätthålls genom att de som inte passar in i det narrativet försvinner. ”Därför är en sådan undersökning [av genusdoktorers situation] viktig.”

Detta är ämnen som måste få utrymme att cirkulera i det genusvetenskapliga rummet. För att kunna föra detta samtal behövs en kunskapsinhämtning och en kartläggning. Panelsamtalet under G19 var ett första steg där syftet alltså var att uppmärksamma bristen på och behovet av en kunskapsinhämtning om disputerade i genusvetenskaps postdoktorala situation, samt initiera, och formulera möjliga teman för, en sådan kunskapsinhämtning.

Teman

Här lyfter vi tre teman vi önskar ökad kunskap om:

Anställning

Ett viktigt område i en kartläggning är att se närmare på genusdoktorers anställningar och de strukturella förutsättningarna för fortsatt verksamhet inom akademien: Var arbetar disputerade i genusvetenskap? Vilka stannar i akademien? Vilka lämnar, och till vad? Det blir med andra ord relevant att undersöka om det finns något mönster för vilka som lämnar respektive stannar inom den akademiska världen. I panelsamtalet blev det tydligt att det inte endast är av intresse var de disputerade i genusvetenskap arbetar, utan även vad de som arbetar vid just genusvetenskapliga institutioner har för doktorsexamen.

Arbetsvillkor och arbetsmiljö

Ett annat tema är arbetsvillkoren i akademien för disputerade i genusvetenskap. Med tanke på den prekära postdoktorala situationen blir det relevant att undersöka vilka som har bättre och vilka som har sämre arbetsvillkor. Gynnas en av att ha disputerat i genusvetenskap vid rekryteringen till genusvetenskapliga miljöer, eller ses det som lika meriterande att ha disputerat inom andra ämnen? Är villkoren likvärdiga på de olika lärosätena? Är det till exempel skillnad på universitet och högskola?

Nätverk

Ett tredje tema som är viktigt att belysa är betydelsen av både formella och informella nätverk: att ha någon som kan hjälpa till att visa vägen vidare

karriärmässigt. I det hänseendet skulle det vara intressant att undersöka vilken roll nätverksbyggande spelar för genusdoktorers möjligheter att kunna fortsätta arbeta inom akademien. En observation är att många kommer från andra länder till Sverige för att doktorera och sedan lämnar igen efter genomförd disputation. Även på denna punkt blir alltså frågan om vem som lämnar och vem som stannar central.

SGF:s styrelse inbjuder härmed genusvetenskapliga miljöer och Ämnesföreningen för genusvetenskap (ÄG) till ett samtal om och deltagande i en kartläggning av den postdoktorala situationen för disputerade i genusvetenskap.

SGF:s styrelse genom Amund Rake Hoffart, Johanna Jers och Anna Olovsdotter Lööv, SGF:s doktorand- och postdoktornätverk